

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1855.

Erste Abtheilung.

XL. Stück.

Ausgegeben und versendet am 10. November 1855.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

d l a

Zarządu obrebu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XL.

Wydany i rozesłany dnia 10 Listopada 1855.

Dritter Nachtragsvertrag des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines.

(Unterzeichnet zu München am 29. Mai 1855, und von den bezüglichlichen Regierungen allseitig ratifizirt).

(Reichs-Gesetzblatt, XXXIX. Stück, Nr. 179, ausgegeben am 25. Oktober 1855).

In Gemäßheit des Artikels 40 des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereins-Vertrages vom 25. Juli 1850, sind nachbenannte Kommissarien der betreffenden Vereinststaaten am 15. Mai 1855 in München zusammengetreten, und zwar:

für Oesterreich: der kaiserlich-königliche Sektions-Rath **Max Löwenthal**,

für Preußen: der königliche Geheime Regierungsrath **Friedrich Wilhelm Nottebohm**,

für Baiern: der königliche Ministerial-Direktor **Karl von Bever**, und der königliche Regierungs- und Oberpost-Rath **Karl Ernst Dyck**,

für Sachsen: der königliche Telegraphen-Direktor **Friedrich Karl Pressler**,

für Hannover: der königliche Baurath **Karl Joseph Gauß**,

für Württemberg: der königliche Ober-Baurath **Ludwig von Klein**,

für die Niederlande: der königliche Divisions-Chef im Ministerium des Innern **Wilhelm Konstantin Arnold Staring**,

für Baden: der Direktor der großherzoglichen Verkehrs-Anstalten **Hermann Zimmer**,

für Mecklenburg-Schwerin: der großherzogliche Ministerial-Rath **Dr. Eduard Meyer**.

Dieselben haben, unter Vorbehalt der höheren Genehmigung, nachstehende Bestimmungen vereinbart:

Artikel 1.

Das Bestehen einer Lücke auf Vereinslinien, oder die streckenweise Benützung ausländischer Telegraphen-Linien, benimmt einer Depesche, deren Ursprungs- und Endstation verschiedenen Vereinststaaten angehören, nicht den Charakter einer Vereinsdepesche.

Artikel 2.

Den einzelnen Vereinststaaten ist es freigestellt, Telegraphen-Stationen geringerer Bedeutung mit beschränkten Dienststunden einzurichten. Diese Dienststunden sind an Wochentagen von 9 bis 12 Uhr Vormittags und 2 bis 7 Uhr Nachmittags, und an Sonntagen von 2 bis 7 Uhr Nachmittags.

Die Annahme von Nachtdepeschen hat bei solchen Stationen vor 7 Uhr Abends zu geschehen.

Artikel 3.

Zu den bereits vorhandenen telegraphischen Schriftzeichen werden hinzugefügt:

a) für das é das Zeichen:

• • — • •

Ad Art. 2 des Hauptvertrages.

Begriff der Vereinsdepeschen.

Ad Art. 9 des Hauptvertrages; ad Art. 6 des I. Nachtragsvertrages und Art. 7 des II. Nachtragsvertrages.
Telegraphen-Stationen mit beschränkten Dienststunden.

Ad Art. 2 des I. Nachtragsvertrages und Art. 2 des II. Nachtragsvertrages.

Neue telegraphische Schriftzeichen.

193.

Trzeci traktat dodatkowy Niemiecko-Austryackiego Związku telegraficznego.

(Podpisany w Monachium dnia 29 Maja 1855 i ratyfikowany wszechstronnie od przynależnych Rządów.)

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX. N. 179, wydana dnia 25 Października 1855).

Na mocy artykułu 40 układu Niemiecko-Austryackiego Związku telegraficznego z d. 25 Lipca 1850 zgromadzili się na dniu 15 Maja 1855 w Monachium wymieni niżej komisarze dotyczących związku Państw, jako to:

dla Austrii: Cesarsko-Królewski Radca sekcynny **Max Löwenthal**,

dla Prus: Królewski Tajny Radca Rządowy **Fryderyk Wilhelm Nottebohm**,

dla Bawaryi: Królewski Dyrektor Ministeryalny **Karol de Bever**, i Królewski Radca Rządowy i Nadradca Poczty **Karol Ernest Dyck**,

dla Saksonii: Królewski Dyrektor Telegrafów **Frydryk Karol Pressler**,

dla Hanoweru: Królewski Radca Budowli **Karol Józef Gauss**,

dla Wirtembergii: Królewski Nadradca budowli **Ludwik Klein**,

dla Niderlandów: Królewski Szef dywizyi w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych **Wilhelm Konstantyn Arnold Staring**,

dla Badenu: Dyrektor Wielkoxiążących zakładów handlowych **Hermann Zimmer**,

dla W. Ks. Meklenburgsko-Skwierzyńskiego: Wielkoxiążący Radca Ministeryalny Dr. **Edward Meyer**.

Zgromadzeni zgodzili się, z zastrzeżeniem wyższego potwierdzenia, na następujące postanowienia:

A r t y k u ł 1.

Istnienie przerwy na liniach związkowych, albo częściowe użycie telegraficznych linii zagranicznych, nie odejmuje depeszy, której stacye pierwotna i ostatnia do różnych Państw związku należą, charakteru depeszy związkowej.

A r t y k u ł 2.

Pozostawia się pojedynczym Państwom związku wolność urządzenia stacyj telegraficznych niższego znaczenia z ograniczeniem godzin służby. Te godziny służby są w dniach powszednich od 9 do 12 przed południem i od 2 do 7 godziny po południu, a w Niedzielę od 2 do 7 godziny po południu.

Zameldowanie depesz nocnych nastąpić ma u takich stacyj przed 7 godziną wieczorem.

A r t y k u ł 3.

Do istniejących już piśmiennych znaków telegraficznych dodaje się jeszcze:

a) dla litery é znak:

• • — • •

Do Art. 2 układu głównego.
Pojęcie depeszy związkowej.

Do Art. 9 układu głównego; do Art. 6 I. układu dodatkowego i Art. 7 II. układu dodatkowego. Stacye telegraficzne z ograniczeniem godzin służby.

Do Art. 2 I układu dodatkowego i Art. 2 II układu dodatkowego. Nowe znaki piśmienne telegraficzne.

b) für die Klammer oder Parenthese:

— . — — . —

c) für das Anführungszeichen (Gänsefüßchen):

. — . . — .

Artikel 4.

Bei Berechnung der Zeit, in welcher die Depesche bei gewöhnlicher Post- oder Eisenbahn-Beförderung an ihre Bestimmung hätte gelangen können, soll nicht der ganze Weg vom Aufgabs- bis zum Bestimmungsorte, sondern nur die auf deutsch-österreichischem Vereinsgebiete zurückzulegende Strecke in Anschlag gebracht werden.

Artikel 5.

Für die Korrespondenz zwischen den mit einander in Verbindung stehenden Stationen der Vereinsregierungen, deren direkte Verbindungslinien bei ruhender Korrespondenz immer offen zu halten sind, sowie für die Korrespondenz mit dem Auslande, muß stets die nach der Meilenzahl kürzeste Leitungslinie gewählt, nur für den Fall, daß solche unterbrochen, gestört oder mittelst derselben eine sofortige Beförderung der Depeschen nicht zu ermöglichen ist, darf die Korrespondenz auf die jener Linie der Kürze nach zunächststehende Linie geleitet werden.

Artikel 6.

Eine wegen Unterbrechung der Telegraphen-Verbindung in einem rekommandirten Briefe an den Bestimmungsort weiter zu befördernde Depesche ist niemals direkt an den Adressaten, sondern immer an die Telegraphen-Endstation zu senden, welche dieselbe dann so zu behandeln hat, als wenn sie ihr auf telegraphischem Wege zugegangen wäre.

Artikel 7.

Depeschen, deren Ursprungs- und Bestimmungsort im Gebiete des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines liegen, oder welche von einer Vereinsstation nach dem Auslande gehen, können bei Unterbrechung der Vereinslinien auf die Telegraphen-Linien eines oder mehrerer dem Vereine nicht angehöriger Staaten geleitet und auf diesem Wege ohne Zeitverlust an ihren Bestimmungsort befördert werden.

In einem solchen Falle setzt sich die Beförderungsgebühr zusammen:

- a) aus der tarifmäßigen Gebühr von der Aufgabs- bis zur Adressstation, und
- b) aus der Transitgebühr für den oder diejenigen fremden Staaten, durch welche die Umleitung stattgefunden hat.

Der Aufgeber einer auf diese Weise beförderten Depesche soll, wenn die Unterbrechung oder Störung der Vereinslinien erst nach erfolgter Annahme der Depesche bekannt wird, zur Nachzahlung der hiefür entfallenden Mehrgebühr nicht gehalten sein, und ist dieselbe auf die Vereinskasse zu übernehmen.

Artikel 8.

Die Mehrtare für Depeschen, welche bei Wahl der billigeren Linie dem Aufgeber nicht zurückzahlen ist, kommt der Vereinskasse zu Gute.

Ad Art. 3 und 25 des I. Nachtragsvertrages.
Maßbestimmung für die Geschwindigkeit der Beförderung.

Ad Art. 14 des I. Nachtragsvertrages; ad Art. 14 des II. Nachtragsvertrages.
Wahl der Beförderungslinie.

Ad Art. 22 des Hauptvertrages.
Depeschenbeförderung bei unterbrochener Telegraphen-Verbindung.

Ad Art. 11 des I. Nachtragsvertrages und Art. 11 des II. Nachtragsvertrages.
Beförderung von Vereinsdepeschen über auswärtige Telegraphen-Linien.

Ad Art. 25 des Hauptvertrages, Art. 25 des I. Nachtragsvertrages und Art. 28 des II. Nachtragsvertrages.
Zuviel erhobene Telegraphen-Gebühren.

b) dla nawiasu czyli parentezy:

— . — — — . — —

c) dla cudzysłowa (gęsiiej stopki):

. — . . — . .

A r t y k u ł 4.

Przy obliczeniu czasu, w którym depesza zwykłą drogą poczty lub kolei żelaznej na przeznaczone miejsce dojść była mogła, nie ma się brać w rachunek całej drogi od miejsca podania aż do przeznaczenia, ale tylko przeciąg drogi, odbyć się mający po Niemiecko-Austryackiem terytoryum związkowém.

A r t y k u ł 5.

Dla korespondencyi między zostającymi z sobą w połączeniu stacyami Rządów związkowych, których bezpośrednio linie łączne przy spoczywającej korespondencyi zawsze otwarte być mają, jako też dla korespondencyi z zagranicą, wybierać zawsze należy najkrótszą według liczby mil linią przewodniczą, w razie tylko, gdyby takowa była przerwana, przeszkodzona, lub niesposobną do natychmiastowej przesyłki depesz, można korespondencyą przenieść na tę linią, która do tamtej co do krótkości najbliższej stoi.

A r t y k u ł 6.

Depesza, dla przerwy linii telegraficznej w liście rekomendowanym na miejsce przeznaczenia dalej przesłana być mająca, nigdy wprost do adresata, ale zawsze do ostatniej stacyi telegraficznej ma być odesłana, która z nią natenczas tak sobie postąpi, jak gdyby ją doszła była drogą telegraficzną.

A r t y k u ł 7.

Depesze, których miejsca wyjścia i przeznaczenia leżą w obrębie Niemiecko-Austryackiego związku telegraficznego, lub które idą za granicę ze stacyi związkowej, mogą przy przerwie linii związkowych wprowadzone być na linie telegraficzne jednego lub kilku Państw, do związku nie należących, i na drodze tej przesłane bezzwłocznie na miejsce przeznaczenia.

W razie takim składa się należytość od przesyłki:

- a) z należytości wymiaru taryfowego od stacyi podania aż do stacyi adresu, i
- b) z należytości przechodowej dla tego lub tych Państw cudzych, przez które depeszę przeprowadzono.

Podawca przesłanej w ten sposób depeszy nie jest obowiązany, jeżeli przerwa lub przeszkoda na liniach związkowych dopiero po nastąpieniu przyjęciu depeszy stanie się wiadomą, do późniejszego zapłacenia przypadającej za to należytości wyższej, a takowa wzięta być winna na kasę związkową.

A r t y k u ł 8.

Taksa wyższa za depesze, która przy wyborze linii tańszej nie ma być podawcy zwróconą, przypada kasie związkowej w korzyści.

Do Art. 21 25 I układu dodatkowego.

Naznaczenie miary względem szybkości przesyłki.

Do Art. 14 I układu dodatkowego; do Art. 14 II układu dodatkowego.

Wybór linii przesyłkowej.

Do Art. 22 układu głównego.

Przesyłanie depeszy przy przerwaniu połączenia telegraficzném.

Do Art. 11 I układu dodatkowego i Art. 11 II układu dodatkowego.

Przesyłka depeszy związkowych przez zagraniczne linie telegraficzne.

Do Art. 35 układu głównego. Art. 25 I układu dodatkowego i Art. 25 II układu dodatkowego.

Za wysoko pobrane należytości telegraficzne.

Artikel 9.

Ad Art. 24 des Hauptvertrages und Art. 16 des I. Nachtragsvertrages.

Depeschen an mehrere Adressaten.

Bei der Beförderung einer und derselben Depesche an mehrere Adressaten ist die Anzahl der abzugebenden Depeschen jedesmahl noch besonders als dienstlicher Zusatz der Depesche mitzugeben.

Artikel 10.

Ad Art. 17 des I. Nachtragsvertrages und Art. 17 des II. Nachtragsvertrages.

Mittheilung der Unbestellbarkeit einer Depesche.

Von der Unbestellbarkeit einer Depesche ist dem Aufgeber derselben, in soferne er bekannt, Mittheilung zu machen.

Artikel 11.

Ad Art. 25 des I. Nachtragsvertrages.

Begründete Reklamationen.

Begründete Reklamationen, welche auf telegraphischem Wege befördert worden, sind als Telegraphen-Dienst-Depeschen, mithin gebührenfrei, zu befördern.

Artikel 12.

Ad Art. 25 des II. Nachtragsvertrages.

Rückstattung der Gebühr für Rückantworten.

Bei Depeschen, welche durch die Post weiter befördert werden, soll die Rückstattung der für die Rückantwort deponirten Gebühr nach zehn Tagen erfolgen, wenn bis dahin die Antwort noch nicht eingegangen ist.

Artikel 13.

Ad Art. 25 des II. Nachtragsvertrages.

Abbestellung der Rückantwort.

Dem Aufgeber einer Depesche steht es frei, die Rückantwort, für welche er die Gebühr deponirt hat, vor Ablauf der bestimmten Frist abzubestellen, in welchem Falle er für die zu gebende amtliche Notiz den vierten Theil der Beförderungsgebühr einer einfachen Depesche gegen Rückempfang der deponirten Gebühr zu bezahlen hat.

Artikel 14.

Ad Art. 21 des II. Nachtragsvertrages.

Kollazionierungsgebühr für chiffirte Staatsdepeschen.

Verlangt der Aufgeber einer chiffirten Staatsdepesche die vollständige Zurücktelegraphirung derselben von der Adressstation und Ausfertigung der zurücktelegraphirten Depesche, so ist hiefür außer der gewöhnlichen ein und einhalbfachen Gebühr noch drei viertel der einfachen Tare, mithin zusammen der zwei und ein viertelfache Betrag einer gewöhnlichen Depesche zu erlegen.

Artikel 15.

Ad Art. 31 des II. Nachtragsvertrages.

Beibehaltung des Theilungs-Modus.

Der im Artikel 31 des II. Nachtragsvertrages festgesetzte Theilungs-Modus bleibt bis zum Schlusse des Jahres 1856 in Wirksamkeit.

Artikel 16.

Ad Art. 27 des I. Nachtragsvertrages und Art. 31 des II. Nachtragsvertrages.

Provisorische Abrechnung des Vereineseinkommens.

Für jedes Rechnungs-Quartal soll unter Benützung der vorschristmäßig von den Vereinsregierungen mitgetheilten Materialien mit möglichster Beschleunigung eine provisorische Abrechnung und Vertheilung der Vereinsgebühren stattfinden, vorbehaltenlich definitiver Abrechnung und Ausgleichung nach Erledigung der Revisions-Anstände.

Artikel 17.

Ad Art. 27 des I. Nachtragsvertrages und Art. 31 des II. Nachtragsvertrages.

Vertheilung des Vereineseinkommens.

Bei der Vertheilung des Vereineseinkommens sind die tarifmäßigen Vereineseinnahmen eines Staates nach seiner eigenen Landeswährung zu berechnen und nach dem wirklichen Werthverhältnisse von 14 Thalern Pr. Cour. = 20 Gulden R. M. = 24½ Gulden Rheinisch oder Niederländisch zu reduzieren.

A r t y k u ł 9.

Przy przesyłce jednej i téjże samej depeszy kilku adresatom, dodaną ma być każdym razem liczba oddać się mających depesz, każdej depeszy w szczególności jako dodatek służbowy.

Do Art. 24 układu głównego i Art. 16 I układu dodatkowego.

Depesze do kilku adresatów.

A r t y k u ł 10.

O niemożności doręczenia depeszy uwiadomić należy jej podawcę, o ile jest wiadomym.

Do Art. 17 I układu dodatkowego i Art. 17 II układu dodatkowego.

Zawiadomienie o niemożności obstalowania depeszy.

A r t y k u ł 11.

Reklamacye uzasadnione, przesłane drogą telegraficzną, są jako depesze służby telegraficznej uważane, a przeto wolne od opłaty.

Do Art. 25 I układu dodatkowego.

Reklamacye uzasadnione.

A r t y k u ł 12.

Przy depeszach, które dalej przez pocztę przesyłane bywają, nastąpić ma zwrot złożonej za odpowiedź zwrotną należitości po upływie dni *dziesięciu*, jeżeli do tego czasu odpowiedź jeszcze nie nadeszła.

Do Art. 25 II układu dodatkowego.

Zwrot należitości za odpowiedź zwrotną.

A r t y k u ł 13.

Pozostawia się wolność podawcy depeszy, odwołać odpowiedź zwrotną, za którą złożył należitość, przed upływem naznaczonego terminu, w którym razie za przesłać się mające uwiadomienie urzędowe zapłacić ma za odebraniem złożonej należitości czwartą część należności przesyłkowej za pojedynczą depeszę.

Do Art. 25 II układu dodatkowego.

Odwołanie odpowiedzi zwrotnej.

A r t y k u ł 14.

Żąda podawca cyfrowanej depeszy państwa jej zupełnego zwrotnego telegrafowania ze stacyi adresowej i wydania telegrafowanej zwrotnie depeszy, tedy złożyć ma za nią prócz zwyczajnej opłaty półtoracznej, jeszcze trzy czwarte taxy pojedynczej, przeto razem podwójną należitość i czwartą część od zwykłej depeszy.

Do Art. 21 II układu dodatkowego.

Należitość kollacyonowania za szyfrowane depesze Państwa.

A r t y k u ł 15.

Ustanowiony w atykule 31, II układu dodatkowego sposób podziału pozostaje w mocy aż do końca roku 1856.

Do Art. 31 II układu dodatkowego.

Pozostawienie sposobu podziału.

A r t y k u ł 16.

Prowizoryczne obliczenie i rozdzielanie należitości związkowych nastąpić ma z największym pospiechem każdego kwartału obrachunkowego, przy użyciu materiałów, udzielonych sobie na mocy przepisów od Rządów związkowych, z zastrzeżeniem atoli ostatecznego obliczenia i wyrównania po załatwieniu wątpliwości rewizyjnych.

Do Art. 27 I układu dodatkowego i Art. 31 II układu dodatkowego.

Prowizoryczne obliczenie dochodu związkowego.

A r t y k u ł 17.

Przy rozdzielaniu dochodu związkowego obliczone być mają taryfowe dochody związkowe jednego Państwa wedle jego własnej waluty krajowej i zredukowane według istniejących stosunków wartości 14 talarów pr. kur. = 20 reńskich m. k. = 24 ½ Złotych Reńskich czyli niderlandzkich.

Do Art. 27 I układu dodatkowego i Art. 31 II układu dodatkowego.

Rozdział przychodu związkowego.

Die Berichtigung der Forderungen der betreffenden Verwaltungen ist durch die, in der Vereinstafel verfügbaren Mittel in demselben Verhältniß zu vollziehen:

Artikel 18.

Die den Telegraphen-Dienst betreffenden gegenseitigen Mittheilungen der Vereinststaaten sollen zur Vermeidung von Verzögerungen nur zwischen den Telegraphen-Verwaltungen gewechselt werden.

Die Mittheilung dienstlicher Nachrichten für die Vereinstationen ist weder an die Zahl der Stationen noch an ein bestimmtes Formulare gebunden.

Artikel 19.

Die, einen integrierenden Bestandtheil der Vereinsverträge bildende Dienstanweisung soll außerdem durch folgende Bestimmungen modifizirt, resp. ergänzt werden:

I.

Anstatt Absatz 4. ist zu setzen:

„Im Falle der eingetretenen Störung oder der Unterbrechung der Telegraphen-Verbindung findet keinerlei Zusicherung für die Schnelligkeit der Beförderung Statt.“

Anstatt lit. d) ist zu setzen:

„Wenn, ohne daß eine Unterbrechung oder Störung der Telegraphen-Verbindung stattgefunden hat, die Depesche später an ihren Bestimmungsort gelangt, als dieß mit Rücksicht auf die Zeit ihrer Aufgabe durch die Post oder die Eisenbahn geschehen wäre.“

II.

Soweit thunlich, soll jede Depesche von der Aufgabestation direkt zu der Adress-Station befördert werden.

III.

Im zweiten Absätze des §. 85 der Dienstanweisung soll es statt „Kontext gleichlautend“

heißen:

„Kontext gleichlautend mit Nr. . . .“

IV.

Zur Vermeidung einer Verwechslung des Anrufes mit dem Beginne der Depesche soll bei ersterem das Wort „von“ bloß mit dem Buchstabe „v“

bei dem Beginne der Depeschen dagegen das Wort „von“

vollständig telegraphirt werden.

Bei der Erwiederung des Anrufes ist bloß der Name der angerufenen Station zu nennen.

Auch eine Zwischenstation soll, wenn sie bei einem nicht an sie gerichteten Anrufe das Verhinderungszeichen gibt, ihren Namen beifügen.

Ad Art. 84 des III. Nachtragsvertrages.
Dienstliche Mittheilungen.

Ad Art. 2 des III. Nachtragsvertrages.

Ad §. 41 der Dienstanweisung, Absatz 4.

Ad §. 65 der Dienstanweisung, lit. d.

Ad §. 81 der Dienstanweisung.
Direkte Telegraphirung.

Ad §. 85 der Dienstanweisung.
Absetzung und Verzweigung.

Ad §. 98 der Dienstanweisung.
Einleitung telegraphischer Korrespondenz.

Załatwienie pretensyj dotyczących administracyj dopełnione być ma w tymże samym stosunku wartości, środkami, jakimi kasa związkowa dysponuje.

A r t y k u ł 18.

Wzajemne komunikacje Państw związkowych, dotyczące służby telegrafowej, dla uniknięcia zwłoki, jedynie między administracjami telegrafowymi zamieniane być mają.

Do Art. 34 II układu dodatkowego.
Komunikacje służbowe.

Udzielanie doniesień służbowych dla stacyj związkowych nie ogranicza się ani liczbą stacyj, ani pewnym formularzem.

A r t y k u ł 19.

Regulamin służby, stanowiący integralną część składową układów związkowych, modyfikuje się nadto, a właściwie uzupełnia, następującymi postanowieniami:

Do Art. 2 II układu dodatkowego.

I.

Zamiast ustępu 4 ma się położyć:

Do §. 41 regulaminu służby, ustęp 4.

„W razie zaszłej przeszkody albo przerwy połączenia telegraficznego nie daje się żadnego zapewnienia za szybkość przesyłki“.

Zamiast lit. d) ma się położyć:

Do §. 65 regulaminu służby lit. d.

„Jeżeli depesza, lubo nie było przerwy lub przeszkody w połączeniu telegraficznym, później na miejsce przeznaczenia dojdzie, jakby to ze względu na czas jej podania przez pocztę lub koleją żelazną stać się było mogło“.

II.

O ile można, każda depesza powinna być przesłana ze stacji oddawczej wprost do stacji adresu.

Do §. 81 regulaminu służby.
Bezpośrednie telegrafowanie.

III.

W drugim ustępie §. 85 regulaminu służby ma zamiast „kontekst równobrzmiący“

Do §. 85 regulaminu służby.
Złożenie i rozgałęzienie.

być:

„kontekst równobrzmiący z Nr. . . . “.

IV.

By zapobiedz przemienieniu wezwania z rozpoczęciem depeszy, telegrafować się ma przy pierwszym słówko „von“ jedynie literą „v“

Do §. 98 regulaminu służby.
Wprowadzenie korespondencji telegraficznej.

... —
a zaś przy rozpoczęciu depeszy słowo „von“

... — — — — — .

zupełnie.

Przy odpowiedzi na wezwanie wymienić jedynie należy imię wezwaną stacji.

Również stacya międzyległa, jeżeli przy wezwaniu nie do niej uczynionem da znak przeszkody, dodać ma swe imię.

V.

**Ad §. 99 der Dienst-
anweisung.**
Wiederholung des Anrufes.

An die Stelle des ersten Absatzes des §. 99 der Dienstanweisung ist zu setzen:
„Wenn nach geschehenem Anrufe entweder gar keine Antwort, oder ein Fragezeichen, oder ein nicht verständliches Zeichen erfolgt, so ist der Anruf in kurzen Zwischenräumen ein oder mehrere Male zu wiederholen.“

VI.

**Ad §. 100 der Dienst-
anweisung.**
Verfahren bei der telegra-
phischen Beförderung der
Depeschen.

Statt Absatz 4. des §. 100 der Dienstanweisung ist zu setzen:

„4. Die Zahl der Worte und außer diesen bei chiffirten Depeschen jene der Chiffern-Gruppen und die aus den Worten und Chiffren sich ergebende Gesamt-Wortzahl der Depesche, ausgedrückt durch die Zeichen:

W. Ch. und T. (Tarworte).

z. B.:

24. W. . — — —

102. Ch. — — — — —

75. T. — — —

Hiernach ist auch das Vereins-Formulare Lit. E zu ergänzen.

VII.

**Ad §. 112 der Dienst-
anweisung.**
Vormerk über die bezahlte
Rückantwort.

Bei Depeschen, welche durch die Post weiter befördert werden, wird bei deponirter Gebühr für die Rückantwort der Depesche unten links die Bemerkung beigefügt:

„Für die innerhalb zehn Tagen aufzugebende Rückantwort bis zu Worten sind die Gebühren von dem Absender deponirt.“

Der als Rückantwort zurückzugebenden Depesche ist der amtliche Vormerk beizufügen:

„Rückantwort auf Depesche Nr.“.

VIII.

**Ad §. 133 der Dienst-
anweisung.**

Der Schlusssatz des §. 133 der Dienstanweisung soll lauten:

„Die Nachweisungen ad B, C und D werden in halbmonatlichen Hefen angelegt, und bilden mithin pro Quartal für jeden Vereinsstaat achtzehn Hefte, welche in einfacher Ausfertigung einzusenden sind. Dieselben sind in der Art anzulegen, daß die ersten Halbmonat-Hefte vom 1. bis inclusive den 15. und die zweiten Hefte vom 16. bis ultimo des Monates umfassen.“

Artikel 20.

**Ad Art. 10 des Haupt-
vertrages.**
Nächste Vereinskonferenz.

Die nächste Konferenz des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines tritt in Stuttgart zusammen.

Artikel 21.

**Ad Art. 37 des
II. Nachtragsvertra-
ges.**

Die Ratifikation dieses neuen Nachtragsvertrages soll binnen 6 Wochen von heute an in der Weise erfolgen, daß jede der hohen Regierungen von Oesterreich, Preußen, Sachsen, Hannover, Württemberg, der Niederlande, Baden und Mecklenburg-Schwerin ihre Ratifikations-Urkunden im Korrespondenzwege an die königlich-bayerische Regierung

V.

W miejsce pierwszego ustępu §. 99 regulaminu służby ma się położyć:

„Jeżeli po wezwaniu albo żadna nie nastąpiła odpowiedź, albo znak zapytania albo znak niezrozumiały, natenczas wezwanie w krótkich ustankach raz lub kilka razy powtórzyć się ma“.

Do §. 99 regulaminu służby.
Powtórzenie odezwy.

VI.

Zamiast ustępu 4 §. 100 regulaminu służby położyć się ma:

„4. Liczba słów, a prócz tych przy depezbach cyfrowanych, liczba grup cyfrowych, tudzież otrzymana ze słów i cyfr całkowita liczba słów depebzy, wyrażona za pomocą znaków:

W. Ch i *T.* (wyrazy taksy).

np.:

24. *W.* . — —

102. *Ch.* — — — —

75. *T.* —

Do §. 100 regulaminu służby.
Postępowanie przy telegraficznej przesyłce depebzy.

Według tego ma się także dopełnić formularz związkowy lit. *E.*

VII.

Przy depezbach, które dalej pocztą mają być przesłane, dodaje się przy złożeniu należności za odpowiedź zwrotną depebzy na dole po lewej uwagę:

„Za podać się mającą w przeciągu *dziesięciu* dni odpowiedź zwrotną aż do słów są należności od przesyłającego złożone“.

Do §. 112 regulaminu służby.
Uwaga o zapłaconej odpowiedzi zwrotnej.

Do depebzy jako odpowiedź zwrotną oddać się mającej dodać należy wstępną uwagę urzędową:

„Odpowiedź zwrotna na depebę Nr.“.

VIII.

Końcowy ustęp §. 133 regulaminu służby opiewać ma:

„Wykazy do *B*, *C* i *D* układają się w półmiesięcznych zeszytach i obejmują przeto kwartalnie dla każdego Państwa związkowego ośmnaście zeszytów, które w pojedynczym wydaniu przesłane być mają. Układane być winny w ten sposób, iżby pierwsze półmiesięczne zeszyty czas od 1 do 15 włącznie, a drugie zeszyty od 16 do ostatniego dnia miesiąca obejmowały“.

Do §. 133 regulaminu służby.

Artykuł 20.

Przyszła konferencja Niemiecko-Austryackiego Związku telegraficznego zbierze się w Stuttgardzie.

Do art. 40 układu głównego.
Najbliższa konferencja związkowa.

Artykuł 21.

Ratyfikacja tego nowego dodatkowego układu nastąpić ma w 6 tygodniach od dnia dzisiejszego w ten sposób, iż każdy z Wysokich Rządów Austrii, Prus, Saksonii, Hanoweru, Wirtembergii, Niderlandów, Badeńskiego, i Meklenburg-Skwiérzyńskiego prześle swe dokumenta ratyfikacyjne w drodze korespondencji do Kró-

Do art. 37 II układu dodatkowego.

gelangen und letztere nach Eingang sämtlicher Erklärungen das Ergebnis derselben nebst ihrer eigenen Erklärung den sämtlichen übrigen Vereinsregierungen binnen zwei Monaten von heute an zugehen läßt.

Artikel 22.

Als Vollzugstermin des neuen Nachtragsvertrages wird der 1. September 1855 festgesetzt.

So geschehen München am 29. Mai 1855.

(L. S.) **Max Löwenthal.**

(L. S.) **Friedrich Wilhelm Nottebohm.**

(L. S.) **Karl von Bever.**

(L. S.) **Karl Ernst Dyck.**

(L. S.) **Friedrich Karl Preßler.**

(L. S.) **Karl Joseph Gauß.**

(L. S.) **Ludwig von Klein.**

(L. S.) **Wilhelm Konstantin Arnold Staring.**

(L. S.) **Hermann Zimmer.**

(L. S.) **Dr. Eduard Meyer.**

194.

Verordnung des Ministers für Kultus und Unterricht vom 16. September 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXXIX. Stück, Nr. 180, ausgegeben am 25. Oktober 1855),
wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches,
betreffend die Systemisirung des Lehrer- und Gebührenstandes an Gymnasien.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchsten Entschliessungen vom 3. März und 10. Mai 1855 die Festsetzung des Lehrer- und Gebührenstandes an den, aus dem Arar oder dotirten Fonds erhaltenen Gymnasien Allergnädigst zu genehmigen geruht. Auf Grundlage dieser Allerhöchsten Entschliessungen, sowie des Allerhöchsten Handschreibens vom 9. Dezember 1854 (Nr. 315 des Reichs-Gesetz-Blattes vom Jahre 1854 *), womit die Beibehaltung der achtklassigen Gymnasien mit der, an denselben eingeführten Lehrmethode und mit den bestehenden Einrichtungen genehmiget wurde, wird Nachstehendes angeordnet:

Der Lehrerstand.

1.

An jedem achtklassigen Gymnasium bestehen für die obligaten Lehrfächer: Latein, Griechisch, die deutsche und eine zweite Landes- oder Reichs-sprache, Geographie und Geschichte, Mathematik, die Naturwissenschaften und die philosophische Propädeutik, systemmäßig Eine Direktors- und zehn Lehrerstellen,— an einem vierklassigen Gymnasium für

*) Landes-Regierungsblatt vom Jahre 1855, erste Abtheilung, I. Stück, Nr. 2.

lewskiego Rządu Bawarskiego, który znów po nadejściu wszystkich deklaracji poda do wiadomości wszystkich innych Rządów związkowych ich wynik jako téż własną deklaracją w przeciągu dwóch miesięcy od dnia dzisiejszego.

Artykuł 22.

Jakó termin wykonawczy nowego układu dodatkowego ustanawia się dzień 1 Września 1855.

Tak się stało w Monachium dnia 29 Maja 1855.

- (L. S.) **Max Löwenthal.**
- (L. S.) **Fryderyk Wilhelm Nottebohm.**
- (L. S.) **Karol Bever.**
- (L. S.) **Karol Ernest Dyck.**
- (L. S.) **Fryderyk Karol Pressler.**
- (L. S.) **Karol Józef Gauss.**
- (L. S.) **Ludwik Klein.**
- (L. S.) **Wilhelm Konstantyn Arnold Staring.**
- (L. S.) **Hermann Zimmer.**
- (L. S.) **Dr. Edward Meyer.**

194.

Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 16 Września 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XXXIX, Nr. 180, wydana dnia 25 Października 1855),
obowiązujące wszystkie Kraje koronne z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego,
względem usystemizowania stanu nauczycieli i płacy w gimnazyach.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył Najwyższemi Postanowieniami z dnia 3 Marca i 10 Maja 1855 Najłaskawiej zatwierdzić ustalenie stanu nauczycieli i płacy w gimnazyach, utrzymywanych ze skarbu lub z wyposażonych funduszów. Na mocy tych Najwyższych Postanowień jako téż Najwyższego Własnoręcznego Reskryptu z dnia 9 Grudnia 1854 (Nr. 315 Dziennika Praw Państwa z roku 1854 *), mocą którego uznaném zostało zatrzymanie ośmioklasowych gimnazyj z zaprowadzoną w nich metodą wykładu i istniejącymi urządzeniami, rozporządza się co następuje:

Stan nauczycieli.

1.

Każde ośmioklasowe gimnazjum składa się dla obowiązkowych przedmiotów naukowych: łaciny, greczyzny, języka niemieckiego i drugiego krajowego lub w Cesarstwie używanego, geografii i historii, matematyki, nauk przyrodniczych i propedeutyki filozoficznej, zgodnie z przyjętym systemem z jednej posady dy-

*) Dziennik Rządu krajowego z roku 1855, Oddział pierwszy, Zeszyt I, Nr. 2.

dieselben Lehrgegenstände, mit Ausnahme der philosophischen Propädeutik, Eine Direktors- und vier Lehrerstellen.

Anmerkung. Die Religionslehrer werden hier nicht einbegriffen. Die Bestimmungen über ihre Zahl, über das Maß ihrer Verpflichtungen und ihre Bezüge werden später bekannt gemacht werden.

2.

Der Direktor hat an achtklassigen Gymnasien wöchentlich fünf bis acht, an Untergymnasien zehn bis vierzehn Stunden zu geben. Im Allgemeinen ist die Anzahl der Lehrstunden derart zu vertheilen, daß auf die Lehrer der alten und der lebenden Sprachen höchstens siebenzehn, auf die Lehrer der übrigen Gegenstände regelmäßig zwanzig Lehrstunden wöchentlich entfallen.

3.

Nach den Lehrfächern vertheilt sich die Gesamtzahl der Lehrer, den Direktor nicht gerechnet, in der Weise, daß an achtklassigen Gymnasien für den Unterricht in der lateinischen, griechischen, deutschen und einer zweiten Landes- oder Reichssprache, dann in der Geschichte und Geographie zusammen acht, — für den Unterricht in der Mathematik, Physik und Naturgeschichte zusammen zwei Fachlehrer zu bestehen haben. An vierklassigen Gymnasien genügt Ein Fachlehrer für die Mathematik und die Naturwissenschaften, die übrigen Gegenstände sind unter drei Lehrer nebst dem Direktor zu vertheilen.

4.

Für unobligate, oder solche Lehrgegenstände, welche, wie eine dritte Landessprache oder die Kalligraphie, nur für einen Theil der Schülerzahl obligat sind, bestehen in der Regel keine systemisirten Lehrerstellen. Lehrer, welche nur in solchen Gegenständen Unterricht ertheilen; sind Nebenlehrer; sie beziehen, wenn sie nicht bloß auf die Honorare der Schüler angewiesen sind, eine entweder systemisirte oder von Fall zu Fall zu bemessende Remuneration. Dasselbe gilt, wenn der Unterricht in solchen Gegenständen von ordentlichen Gymnasiallehrern nebst ihrer normalmäßigen Verwendung (§. 2) ertheilt wird.

Gebührenstand.

5.

Die in Gemäßheit älterer Bestimmungen bestehenden und in Folge der Verordnung vom 5. März 1854 (Nr. 59 des Reichs-Gesetz-Blattes*) regulirten zwei Gehaltsstufen mit 900 und 1000 fl. an Gymnasien erster, — mit 800 und 900 fl. an Gymnasien zweiter, — mit 700 und 800 fl. an vollständigen Gymnasien dritter Klasse nebst den systemmäßigen Dezimal-Gehaltszulagen, ferner die am Theresianischen und akademischen

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XVI. Stück, Nr. 66.

rektora i *dziesięciu* nauczycielskich; gimnazyum czteroklasowe dla tychże samych przedmiotów naukowych, z wyjątkiem propedeutyki filozoficznej z *jednej* posady dyrektora i *czterech* nauczycielskich.

Uwaga. Nauczyciele religii nie są tem objęci. Postanowienia względem ich liczby, miary ich obowiązków i ich płacy później ogłoszonymi zostaną.

2.

Dyrektor obowiązany jest w gimnazyach ośmioklasowych dawać co tydzień pięć do ośmiu, w gimnazyach niższych dziesięć do czternastu godzin. W ogólności liczba godzin naukowych tak ma być podzieloną, iżby na nauczycieli języków starożytnych i żyjących najwięcej siednnaście, na nauczycieli reszty przedmiotów regularnie dwadzieścia godzin naukowych co tydzień przypadło.

3.

Według wydziałów naukowych rozdziela się całkowita liczba nauczycieli, nie licząc w to dyrektora, w ten sposób, iżby w gimnazyach ośmioklasowych nauka języków łacińskiego, greckiego, niemieckiego i drugiego krajowego lub w Cesarstwie używanego, niemniej historyi i geografii miała razem *ośm*, nauka matematyki, fizyki i historyi naturalnej razem *dwóch* nauczycieli wydziałowych. W gimnazyach czteroklasowych wystarczy *jeden* nauczyciel wydziałowy dla matematyki i nauk przyrodniczych, inne przedmioty rozdzielone być mają między trzech nauczycieli wraz z dyrektorem.

4.

Dla nieobowiązkowych przedmiotów naukowych, lub takich, które jak trzeci język krajowy albo kaligrafia, dla części tylko liczby uczniów są obowiązkowymi, nie istnieją w zasadzie usystemizowane posady nauczycielskie. Nauczyciele, którzy tylko w takich przedmiotach nauk udzielają, są nauczycielami pobocznymi; pobierają oni, jeżeli nie są jedynie na honorarium uczniów ograniczeni, remuneracją bądź usystemizowaną, bądź od czasu do czasu wymierzaną. To samo tyczy się zwyczajnych nauczycieli gimnazjalnych, którzy prócz oznaczonego przepisami zatrudnienia (§. 2), w takowych przedmiotach nauk udzielają.

Stan płacy.

5.

Istniejące na mocy dawniejszych postanowień i w skutek rozporządzenia z dnia 5 Marca 1854 (Nr. 59 Dziennika Praw Państwa *), uregulowane dwa stopnie płacy 900 i 1000 złr. w gimnazyach pierwszej, 800 i 900 złr. w gimnazyach drugiej, 700 i 800 złr. w zupełnych gimnazyach trzeciej klasy wraz z systematycznymi dziesięcioletnimi dodatkami do płacy, istniejące niemniej w gimnazyach Terezy-

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1854, Oddział pierwszy, Część XVI, Nr. 66.

Gymnasium in Wien bestehenden Gehaltsstufen mit 1000 und 1200 fl. nebst den systemmäßigen Dezennal-Gehaltszulagen bleiben unverändert; es werden jedoch an jedem achtklassigen Gymnasium die beiden Gehaltsstufen bei gerader Zahl der wirklichen Lehrer, den Direktor mitgerechnet, zu gleichen Hälften, bei ungerader Zahl aber derart vertheilt, daß die größere Hälfte in die geringere Gehaltsklasse eingereicht wird.

6.

Rücksichtlich dieser Reihung gelten fortan folgende Vorschriften:

- a) die erste Anstellung im Gymnasial-Lehrante ist mit der niederen Gehaltsgebühr verbunden;
- b) die Vorrückung in die systemisirte höhere Gehaltsstufe wird von der betreffenden Statthaltereı (Statthaltereı-Abtheilung, Landesregierung) nach der vergleichsweise längeren Dauer der anrechnungsfähigen Dienstzeit, welche die Lehrer im Gymnasial-Lehrante zugebracht haben, bestimmt, wobei in vorkommenden Fällen auch die Dienstzeit angerechnet wird, welche die Lehrer als Professoren an einer bestandenen, nunmehr mit dem Gymnasium vereinigten philosophischen Studienabtheilung vollbracht haben;
- c) die Zählung der Dienstjahre in Beziehung auf die Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe hat in gleicher Weise, wie dieß bei Erlangung der Dezennal-Zulagen vorschriftmäßig der Fall ist, vom Tage der Ausfertigung desjenigen Dekretes auszugehen, welches dem neu ernannten Lehrer von seiner Behörde selbst zugekommen, und wodurch ihm seine erste Anstellung im Gymnasial-Lehrante bekannt gemacht worden ist;
- d) über die Vorrückung in den höheren Gehalt wird in jedem Falle erst in Folge und in Gemäßheit der Besetzung der erledigten Stelle zu entscheiden sein. Wird der höhere Gehalt einem Lehrer zuerkannt, welcher dem Gymnasium bereits in dem Zeitpunkte der Erledigung angehörte, so wird dessen Bezug diesem Lehrer von jenem Tage an gebühren, bis zu welchem ihn sein Vorgänger genossen hatte. Wird der höhere Gehalt hingegen einem Lehrer zuerkannt, welcher erst nach Erledigung desselben an das fragliche Gymnasium berufen wurde, so ist er von jenem Tage an zuzusprechen, von welchem diesem Lehrer der Gehalt an eben diesem Gymnasium flüssig gemacht worden ist;
- e) im Falle als aus Dienstesrücksichten ein Lehrer von einem Gymnasium, an welchem er bereits den höheren Gehalt genießt, an ein anderes versetzt wird, an welchem eine höhere, beziehungsweise gleich hohe Gehaltsstufe nicht erlediget ist, verbleibt er in dem Genuße seiner Bezüge, ist jedoch im nächsten Falle der Erledigung einer höheren Gehaltsstufe in dieselbe einzureihen.

7.

An vierklassigen Gymnasien besteht bloß die Gehaltsstufe von 700 fl. nebst den

ańskiem i akademickiem w Wiedniu stopnie płacy 1000 i 1200 zlr. wraz z systematycznymi dziesięcioletnimi dodatkami do płacy pozostają niezmiennie; dzielą się atoli w każdym ośmioklasowem gimnazyum oba stopnie płacy, w razie parzystej liczby rzeczywistych nauczycieli, licząc w nią Dyrektora, na równe połowy, zaś w razie liczby nieparzystej, w ten sposób, iżby większa połowa w niższej klasie płacy umieszczoną była.

6.

Względem tego umieszczenia mają moc następujące przepisy:

- a) pierwsza posada w zawodzie gimnazjalno-nauczycielskim połączona jest z niższym stopniem płacy;
- b) względem postąpienia na usystemizowany wyższy stopień płacy stanowi właściwe Namiestnictwo (oddział Namiestnictwa, Rząd krajowy) według porównawczo dłuższego trwania czasu służby do policzenia zdolnego, jaki nauczyciele w zawodzie gimnazjalno-nauczycielskim przebyli, przyczem w razie danym również czas służby ma być policzony, który nauczyciele jako profesorowie byłych, dziś z gimnazyami połączonych filozoficznych oddziałów naukowych odbyli;
- c) obliczenie lat służby względem postąpienia na wyższy stopień płacy poczynają się, również jak przy uzyskaniu dziesięcioletnich dodatków zgodnie z przepisami, od dnia wydania tego dekretu, który nowo mianowany nauczyciel od swjej właściwej władzy otrzymał i przez który uwiadomionym został o swjej pierwszej posadzie w zawodzie gimnazjalno-nauczycielskim;
- d) o postąpieniu do wyższej płacy rozstrzygać się ma w każdym razie dopiero w skutek i miarę obsadzenia opróżnionej posady. Jeżeli płaca wyższa przyznana jest nauczycielowi, który w chwili jej opróżnienia do gimnazyum należał, to pobieranie jej przynależy nauczycielowi temu od dnia onego do którego ją poprzednik jego używał. Jeżeli zaś płaca wyższa przyznana zostanie nauczycielowi, który dopiero po jej opróżnieniu do gimnazyum w formie będącego został powołany, to mu od onego dnia ma być nadana, od którego temuż nauczycielowi płaca w témże samém gimnazyum ma być zaliczana;
- e) w razie, jeżeli ze względów służby nauczyciel gimnazyum, w którym już wyższą pobiera płacę, przeniesiony będzie do innego gimnazyum, w którym wyższy a względnie równie wysoki stopień płacy nie jest opróżniony, pozostaje on w jej używaniu, w najbliższym atoli razie opróżnienia wyższego stopnia płacy ma być w nim umieszczony.

7.

W gimnazyach czteroklasowych istnieje tylko stopień płacy 700 zlr. wraz

systemmäßigen Dezennal = Gehaltszulagen für alle Lehrer mit Ausnahme des Direktors (§. 10).

8.

Sämmtliche Lehrer eines Gymnasiums bilden Einen Lehrkörper. Der Unterschied der Gehaltsstufen oder der Umstand, daß einige Lehrer vorwiegend am Ober-, andere am Untergymnasium beschäftigt werden, begründet keinen Unterschied des Titels und Ranges, noch gewährt er irgend ein Vorrecht.

Die wirklichen Gymnasiallehrer stehen in der neunten Diätenklasse.

9.

Für Supplirungen erledigter Lehrerstellen oder für Anshilfen, welche ordentliche Lehrer beim Unterrichte nebst ihrer normalmäßigen Verwendung (§. 2) in Fällen der Nothwendigkeit leisten, ist die Supplirungs- oder Remunerations-Gebühr in Gemäßheit der Bestimmungen des Substitutions = Normales, und zwar nach der niederen, an dem betreffenden Gymnasium systemisirten Gehaltsstufe zu bemessen und anzuweisen.

10.

Die Befoldung eines wirklichen Direktors besteht an achtklassigen Gymnasien in dem systemisirten, mit dem Anspruche auf Dezennal-Zulagen verbundenen höheren Lehrergehalte des bezüglichen Gymnasiums, vermehrt mit der Gehaltszulage von 300 fl.,— an vierklassigen Gymnasien in dem Lehrergehalte von 800 fl. nebst dem Anspruche auf Dezennal-Zulagen vermehrt mit der Gehalts-Zulage von 200 fl.

Lehrer, welchen die Leitung eines Gymnasiums provisorisch übertragen wird, beziehen eine Remunerazion in dem Betrage der erwähnten Gehaltszulagen. Die wirklichen, d. i. definitiv angestellten Direktoren der Gymnasien, ohne Unterschied, werden in die achte Diätenklasse eingereiht.

Thun m. p.

195.

Erlaß des Finanzministeriums vom 13. Oktober 1855,

betreffend die Aufhebung der lombardischen Nebenzollämter zu Nevere und Varese, dann die Errichtung eines Waaren-Kontrollamtes zu Varese.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXXIX. Stück, Nr. 181, ausgegeben am 25. Oktober 1855.

196.

Erlaß des Finanzministeriums vom 17. Oktober 1855,

über die Verwaltung des Bergregales in Kroatien und Slavonien.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXXIX. Stück, Nr. 182, ausgegeben am 25. Oktober 1855.

z systematycznymi dziesięcioletnimi dodatkami do płacy dla wszystkich nauczycieli z wyjątkiem dyrektora (§. 10).

8.

Wszyscy nauczyciele jednego gimnazjum składają jedno ciało naukowe. Różnica w stopniach płacy, albo okoliczność, iż niektórzy nauczyciele głównie w gimnazjum wyższém, inni w niższém są zatrudnieni, nie stanowi żadnej różnicy w tytule lub randze, ani też nie daje żadnej prerogatywy.

Rzeczywiści nauczyciele gimnazyalni należą do dziewiątej klasy dyet.

9.

Za zastępstwa opróżnionych posad nauczycielskich albo za pomoc, jakąby zwykli nauczyciele oprócz swego normalnego zatrudnienia (§. 2) przy nauce dali, obmierza się i przekazuje należytość za zastępstwo czyli remuneracya na mocy postanowień normalu substytucyjnego, a to według niższego, we względnych gimnazyach usystemizowanego stopnia płacy.

10.

Płaca rzeczywistego dyrektora równa się w ośmióklasowych gimnazyach usystemizowanej, z korzyścią dziesięcioletnich dodatków połączonej wyższej płacy nauczycielskiej względnego gimnazjum, powiększonej dodatkiem do płacy 300 złr., w gimnazyach cztero-klasowych płacy nauczycielskiej 800 złr. z prawem dziesięcioletnich dodatków, powiększonej dodatkiem do płacy 200 złr.

Nauczyciele, którym się kierownictwo gimnazjum prowizorycznie powierza, pobierają remuneracyą w ilości pomienionych dodatków do płacy. Rzeczywiści, t. j. stale ustanowieni dyrektorowie gimnazyj, bez różnicy, należą do ósmiej klasy dyet.

Thun m. p.

195.

Rozządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 13 Października 1855,

względem zniesienia lombardzkich ubocznych urzędów celnych w Revere i Varese, tudzież zaprowadzenia kontrolowego urzędu towarów w Varese.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 181, wydaną dnia 25 Paźdz. 1855.

196.

Rozządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 17 Października 1855,

względem zarządu królewsczyzną górnica w Kroacyi i Sławonii.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 182, wydaną dnia 25 Paźdz. 1855.

Erlaß des Finanzministeriums vom 17. October 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXXIX. Stück, Nr. 183, ausgegeben am 25. October 1855),

gültig für sämtliche Kronländer des allgemeinen Zollverbandes,

betreffend eine Aenderung der Zolltarifs-Posten 60, g); 62, c) und d) und 75, c) in Beziehung auf Papierarbeiten und Taschnerwaaren.

In Folge der am 27. August 1855 in Berlin geschehener Auswechslung der Ministerial-Erklärungen sämtlicher bei dem Handels- und Zollvertrage vom 19. Februar 1853 theilhaftigen Staaten über die Genehmigung des Protokolles der Berliner Vollzugskommission vom 20. Februar 1854 werden, zur Vollziehung der hiedurch zu Stande gekommenen Vereinbarungen, soweit dieselben nicht schon durch frühere Verfügungen in Ausführung gebracht worden sind, nachstehende Bestimmungen bekannt gemacht:

1. Die Tarifpost 60, lit. g) hat zu lauten, wie folgt:

g) Papierarbeiten, d. i. alle nicht unter e) und f) benannten Arbeiten: 1. aus Papier und Pappe, auch Formenarbeit aus Steinpappe, Asphalt oder ähnlichen Stoffen, alle diese Waaren auch lackirt, dann Arbeiten aus Papiermasse nicht lackirt; 2. die unter 1. begriffenen Waaren in Verbindung mit anderen Materialien, in soferne sie dadurch nicht unter die feinen Leder- und Gummi-, feinsten Thon- oder unter die kurzen Waaren fallen.

2. Die Anmerkung 2. zur Tarifpost 60, g), hat wegzubleiben.

3. Die Tarifbestimmung unter der Tarifpost 75, c), Z. 1, hat zu lauten:

c) (Kurze Waaren) gemeine, d. i. 1. Waaren aus Papiermasse lackirt, Waaren aus Packfong.

4. Die Bestimmung in der Tarifpost 62, lit. c) Z. 4, hat zu lauten:

4. Taschnerwaaren aus lohgarem, lohrothem oder bloß geschwärztem Leder auch in Verbindung mit Schließern, Schnallen, Ringen u. dgl. aus unedlen Metallen, in soferne diese Verbindungen nicht unter die kurzen Waaren fallen.

5. Die Anmerkung zur Tarifpost 62, lit. c), hat zu lauten:

Die Z. 1 und 4 genannten Gegenstände aus lohgarem, lohrothem oder bloß geschwärztem Leder, dann die Z. 2 genannten Fabrikate, alle diese Gegenstände auch in Verbindung mit Holz, über die Grenzen gegen die Zollvereins-Staaten aus dem freien Verkehre der letzteren, der Zentner netto 7 fl. 30 kr.

6. Von den in der Tarifpost 62, d), Z. 1, namentlich angeführten Artikeln sind zu streichen: „Geldbeutel, Gürtel, Hosenträger“; dagegen sind beizusetzen: „Taschnerwaaren aus samisch- oder weißgarem Leder“.

197.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 17 Października 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 183, wydana dnia 25 Października 1855)

obowiązujące wszystkie kraje koronne powszechnego związku celnego,

względem zmiany ustępów taryfy celnój 60, g); 62, c) i d) i 75, c) co do wyrobów papierowych i towarów kaletniczych.

W skutek uczynionój na dniu 27 Sierpnia 1855 w Berlinie wymiany oświadczeń ministeryalnych wszystkich Państw, mających udział w traktacie handlowym i celnym z dnia 19 Lutego 1853, względem zatwierdzenia protokołu berlińskijskiej komisji wykonawczej z dnia 20 Lutego 1854 ogłaszają się, celem wykonania przyjętych na tój drodze uchwał, o ile takowe na mocy dawniejszych rozporządzeń nie weszły już w wykonanie, następujące postanowienia:

1. Ustęp taryfy 60, lit. g) opiewać ma jak następuje:

g) Wyroby papierowe, t. j. wszystkie wyroby niewyszczególnione pod e) i f):

1. z papieru i tektury, niemniej wyroby modelowane z tektury kamiennój, asfaltu lub podobnych pierwiastków, wszystkie te towary także lakierowane, toż wyroby z masy papierowój nielakierowane; 2. objęte pod 1. towary w połączeniu z innymi materyałami, jeżeli nie przypadają pod przednie towary skórzane, gumowe, najprzedniejsze gliniane lub kramarszczyznę.

2. Uwaga 2 do 60 g) pozycyi taryfy, ma być opuszczoną.

3. Ustanowienie taryfowe pod pozycyą taryfy 75 c), l. 1, ma opiewać:

c) (Kramarszczyzna) ordynaryjna, t. j. towary z masy papierowój lakierowane, towary z pakfongu.

4. Ustanowienie w pozycyi taryfy 62, lit c), l. 4, opiewać ma:

4. Towary kaletnicze ze skóry wygarbowanój, czerwonego garbowanój albo tylko poczernionój także w połączeniu z zamkami, sprzączkami, obrączkami i t. p. z kruszczów nieszlachetnych, o ile te połączenia nie przypadają pod kramarszczyznę.

5. Uwaga do 62, lit. c) pozycyi taryfy opiewać ma:

Wyszczególnione do l. 1 i 4 przedmioty ze skóry wygarbowanój, na czerwono garbowanój lub tylko poczernionój, niemniej wymienione pod l. 2 fabrykaty, wszystkie te przedmioty także w połączeniu z drzewem, poza granice ku Państwom Związku celnego z wolnego obrotu tychże ostatnich, centnar netto 7 ZIR. 30 xr.

6. Z pomiędzy wyszczególnionych poimennie w pozycyi taryfy 62, d) l. 1, artykułów wykreslić należy: „sakiewki, paski, szelki“; natomiast należy dodać: „towary kaletnicze ze skóry irchowój lub białój“.

Vorstehende Bestimmungen haben bei den Zollämtern des lombardisch-venezianischen Königreiches mit dem Zeitpunkte, welchen die internationale Zollvereins-Kommission in Mailand festsetzen wird, bei den Zollämtern der übrigen Kronländer aber mit dem Tage, an welchem sie ihnen bekannt werden, in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

198.

Erlass des Finanzministeriums vom 18. Oktober 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXXIX. Stück, Nr. 184, ausgegeben am 25. Oktober 1855),

giltig für sämtliche Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

betreffend die Verzollung von fetten Oelen.

Der Tarifsabtheilung 23 „fette Oele“ ist folgende allgemeine Anmerkung beizufügen:
Anmerkung 3. „Oele, fette“, in Flaschen und Krügen oder anderen ähnlichen Behältnissen im Gewichte von wenigstens Einem Zollentner sporeo sind wie fette Oele in Fässern zu verzollen.

Diese Verfügung hat von dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie den Zollämtern bekannt wird.

Freiherr von **Bruck** m. p.

199.

Erlass des Finanzministeriums vom 21. Oktober 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXXIX. Stück, Nr. 185, ausgegeben am 25. Oktober 1855),

wirksam für alle Kronländer,

die der privilegierten österreichischen Nationalbank in ihrer Eigenschaft als Hypothekenbank eingeräumten Begünstigungen betreffend.

Da die privilegierte österreichische Nationalbank auf Grund der, mit Allerhöchster Entschliessung vom 12. Oktober 1855 erteilten Genehmigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät zur Unterstützung des Realbesizes eine Hypothekenbank zu errichten sich bereit erklärte, und zu diesem Zwecke ihre Fonds um 35 Millionen Gulden in klingender Silbermünze vermehrt, so wurden ihr mit der erwähnten Allerhöchsten Entschliessung bezüglich jener Geschäfte, welche sie in ihrer Abtheilung als Hypothekenbank führt, nebst den, in den Statuten vom 1. Juli 1841*) und in der Allerhöchsten Entschliessung vom 13. Juli 1844 (Regierungs-Zirkulare vom 14. Oktober 1844)**) ausgesprochenen Vorrechten, nachfolgende Begünstigungen eingeräumt:

*) In der Sammlung der politischen Gesetze und Verordnungen, Band 69, Seite 161, und in der Provinzial-Gesetzsammlung für Galizien vom Jahre 1841, Nr. 204, Seite 434.

***) In der Sammlung der politischen Gesetze und Verordnungen, Band 72, Seite 248, und in der Provinzial-Gesetzsammlung für Galizien vom Jahre 1844, Nr. 166, Seite 398.

Postanowienia te wchodzą w wykonanie w urzędach celnych Lombardzko-Weneckiego Królestwa w oniej chwili, jaką międzynarodowa komisya Związku celnego w Medyolanie oznaczy, a zaś w urzędach celnych innych krajów koronnych z dniem onym, w którym im ogłoszone będą.

Baron **Bruck** m. p.

198.

Rozządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 18 Października 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XXXIX, Nr. 184, wydana dnia 25 Października 1855),

obowiązujące wszystkie Kraje koronne spólnego Związku celnego,

względem oclenia tłustych olejów.

Do 23 oddziału taryfy „tłuste oleje“ dodać należy następującą ogólną uwagę:

Uwaga 3. „Oleje tłuste“, we flaszach i dzbanach lub innych podobnych naczyniach, ważące najmniej cetnar celny *sporco*, oczone być mają jak tłuste oleje w beczkach.

Postanowienie to wchodzi w wykonanie z dniem onym, w którym dojdzie do wiadomości urzędów celnych.

Baron **Bruck** m. p.

199.

Rozządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 21 Października 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XXXIX, Nr. 185, wydana dnia 25 Października 1855),

obowiązujące wszystkie Kraje koronne,

dotyczące nadanych korzyści uprzywilejowanemu austryackiemu Bankowi narodowemu we własności jego jako bankowi hipotecznemu.

Gdy uprzywilejowany austryacki Bank narodowy na mocy udzielonego Najwyższem Postanowieniem z dnia 12 Października pozwolenia Jego C. K. Apostolskiej Mości oświadczył swoją gotowość do założenia banku hipotecznego celem niesienia pomocy posiadłości realnej, i w tym celu pomnaża swe fundusze o 35 milionów Reńskich monetą brzęczącą srebrną, nadano mu przeto pomienionem Najwyższem Postanowieniem względem onych czynności, które *w wydziale swym jako bank hipoteczny* załatwia, oprócz wyrzeczonych w statutach z 1 Lipca 1841 *) i Najwyższem Postanowieniu z dnia 13 Lipca 1844 (Cyrkularz rządowy z dnia 14 Października 1844) **) przywilejów, następujące korzyści:

*) W Zbiorze politycznych praw i rozporządzeń, tom 69, strona 161, i w Zbiorze praw prowincjonalnych dla Galicyi z roku 1841, Nr. 204, strona 434.

**) W Zbiorze politycznych praw i rozporządzeń, tom 72, strona 248, i w Zbiorze praw prowincjonalnych dla Galicyi z roku 1844, Nr. 166, strona 398.

1. Die privilegirte österreichische Nationalbank ist in allen oben gedachten Geschäften von jeder, die Höhe des Zinsfußes beschränkenden gesetzlichen Verfügung nicht nur für jetzt, sondern auch für die Zukunft losgezählt.

2. Der privilegirten österreichischen Nationalbank werden zum Behufe der Geltendmachung ihrer Forderungen gegen die Darlehensnehmer und gegen dritte Besitzer des ihr verpfändeten Gutes alle Erleichterungen gewährt, welche der galizisch-ständischen Kreditsanstalt gegenüber ihren Schuldnern und dem Besitzer eines ihr verpfändeten Gutes mit dem Allerhöchsten Patente vom 3. November 1841*) zugestanden wurden, und nicht durch die eigenthümlichen Verhältnisse jener Anstalt bedingt sind.

3. Die privilegirte österreichische Nationalbank ist berechtigt, Pfandbriefe bis zum fünffachen Betrage des für die Geschäfte der Hypothekenbank bestimmten Fonds mit einer wenigstens 12 Monate laufenden Verfallszeit zu emittiren. Eine kürzere Verfallszeit ist an die Zustimmung des Finanzministeriums gebunden.

4. Die Pfandbriefe der österreichischen Nationalbank können zur fruchtbringenden Anlegung von Kapitalien der Gemeinden, Körperschaften, Stiftungen, unter öffentlicher Aufsicht stehenden Anstalten, dann der Pupillar- und Depositengelder verwendet werden, da für die pünktliche Verzinsung und Rückzahlung des im Pfandbriefe ausgedrückten Kapitals das gesammte bewegliche und unbewegliche Vermögen der privilegirten österreichischen Nationalbank, und namentlich die zu Gunsten dieser Anstalt bestehenden Hypotheken haften.

5. Die Pfandbriefe der privilegirten österreichischen Nationalbank dürfen an der Börse veräußert oder verpfändet, und deren Cours in dem Börsenblatte notirt werden.

6. Werden Pfandbriefe der privilegirten österreichischen Nationalbank von dem Eigenthümer an einen anderen abgetreten oder verpfändet, so sind sie von der Entrichtung der, in dem Allerhöchsten Patente vom 9. Februar 1850 (Nr. 50 des Reichs-Gesetzblattes) festgesetzten Gebühren befreit.

7. Die privilegirte österreichische Nationalbank ist berechtigt, ihre Pfandbriefe unter Beobachtung der statutenmäßigen Bestimmungen und nach Zulänglichkeit des dafür festzustellenden Barfondes zu eskomptiren oder Vorschüsse darauf zu erfolgen; sie darf dieselben auch vor ihrer Verfallszeit einlösen.

8. Die erwähnten Begünstigungen reichen auch über die Dauer des, der privilegirten österreichischen Nationalbank mit dem Allerhöchsten Patente vom 1. Juli 1841 verliehenen Privilegiums, in soferne dieselben zur völligen Abwicklung ihrer Hypothekengeschäfte nothwendig sind.

*) In der Provinzial-Gesetzsammlung für Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1841, Seite 520.

1. Uprzywilejowany Bank ' narodowy austriacki wyjęty jest we wszystkich wyżej pomienionych czynnościach z pod wszelch rozporządzeń prawnych, ograniczających *wysokość stopy czynszowej*, tak na teraz jak i na przyszłość.

2. Dozwala się uprzywilejowanemu Bankowi narodowemu austriackiemu celem przeprowadzenia swych pretensyj przeciw zaciągającym pożyczkę, tudzież przeciw trzeciemu posiadzicielowi dobra bankowi zastawionego wszystkich ułatwień, jakie nadane zostały galicyjsko - stanowemu zakładowi kredytowemu przeciw jego dłużnikom i posiadzicielowi zastawionego zakładowi dobra Najwyższym Patentem z dnia 3 Listopada 1841 *), jeżeli te nie polegają na właściwych onego zakładu stósunkach.

3. Upoważnia się uprzywilejowany Bank narodowy austriacki do wydawania listów zastawnych aż do pięciokrotniej ilości przeznaczonego do czynności banku hipotecznego funduszu z terminem zapadającym najmniej 12miesięcznym. Krótszy termin zapadający zależy od przyzwolenia Ministerstwa Skarbu.

4. Listy zastawne austriackiego Banku narodowego użyte być mogą do korzystnego ulokowania kapitałów gmin, korporacyj, fundacyj, zakładów zostających pod dozorem publicznym, niemniej grosza pupilarnego i depozytowego, jakoż za punktualne wypłacania odsetek i zwrot wyrażonego w liście zastawnym kapitału ręczy uprzywilejowany Bank narodowy austriacki całym swym ruchomym i nieruchomym majątkiem, a mianowicie istniejące na rzecz tegoż zakładu hipoteki.

5. Listy zastawne uprzywilejowanego Banku narodowego austriackiego mogą być na giełdzie sprzedawane lub zastawiane, i kurs ich w karcie giełdowej notowany.

6. Jeżeli listy zastawne uprzywilejowanego Banku narodowego austriackiego od właściciela innym są odstąpione lub zastawione, natedy wolne zostają od opłat, ustanowionych Najwyższym Patentem z dnia 9 Lutego 1850 (Nr. 50 Dziennika Praw Państwa).

7. Uprzywilejowany narodowy Bank austriacki upoważniony jest, z zachowaniem przepisanych statutami postanowień i o ile ustanowiony na ten cel fundusz w gotowiznie wystarcza, do eskomptowania swych zastawnych listów lub wydawania na nie zaliczek; może on je także przed ich terminem zapadającym wykupić.

8. Pomienione korzyści rozciągają się także, nad czas trwania nadanego uprzywilejowanemu Bankowi narodowemu austriackiemu Najwyższym Patentem z dnia 1 Lipca 1841 przywileju, o ile takowe do zupełnego rozwoju jego czynności hipotecznych są potrzebne.

*) W Zbiorze praw prowincjonalnych dla Galicyi i Lodomeryi, Rok 1841, str. 520.

Diese, der privilegierten österreichischen Nationalbank Allerhöchstdinstig gewährten Begünstigungen werden mit dem Beisatze zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß der Zeitpunkt, in welchem die Hypothekbank ihre Wirksamkeit beginnt, und die näheren Bestimmungen über die Art ihrer Wirksamkeit nachträglich werden kundgemacht werden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Korzyści te, uprzywilejowanemu narodowemu Bankowi austriackiemu Najmiłościwiej nadane, podają się do publicznej wiadomości z tym dodatkiem, iż chwila, w której bank hipoteczny działanie swe rozpocznie i bliższe postanowienia co do trybu jego działalności później ogłoszonemi zostaną.

Baron **Bruck** m. p.

